

trum voor de vergelijkende pedagogiek geworden.

In 1970 ging L. met pensioen als hoogle-  
raar ; gedurende enkele jaren was hij nog  
directeur van het „Atlantic Institute”, een  
onderzoekscentrum te Halifax (Nova Sco-  
tia, Canada).

*Lit.* : M. MCLEAN (ed.), Joseph A. Lauwerys. A  
Festschrift. London, Institute of Education Library,  
1981 (met geannoteerde bibliografie van L.); — H.  
VAN DAELE, Joseph Lauwerys (1902-1981) en de  
vergelijkende pedagogiek, in : *Persoon en Gemeen-  
schap*, XXXIV, 1981-1982, n. 6, 287-292.

Henk VAN DAELE

**LEHON, Henri Sebastien**, beroepsofficier  
bij het Belgisch leger, natuurkundige en  
marineschilder.

Geboren te Ville-Pommerœul in Henegouwen  
op 21 jan. 1809 als zoon van Jacques-Joseph  
Lehon, notaris, en Marie-Claire Boucher. L.  
huwde een eerste maal in 1849 met N. Berlot  
(† 1856) ; huwde een tweede maal met Clé-  
mence-Marie van Brussel. Had 1 zoon. L.  
overleed te San-Remo (It.) op 31 jan. 1872. L.  
woonde achtereenvolgens in de Goudstraat 21  
te Brussel (ca. 1833), te Oostende (1834), in de  
Magdalenastraat 16 te Brussel (1836), in de  
Wildewoudstraat 5 te Brussel (1839-1852) en  
in de Handelsstraat 17, later 53 (van 1852 af) te  
Brussel. Hij verbleef in zijn latere levensjaren  
veel in Italië.

L. heeft noch aan een universiteit, noch  
aan een militaire school, noch aan een  
kunstacademie gestudeerd. Hij liep lagere  
school in zijn geboorteplaats en voltooide,  
privé, zijn educatie te Brussel. Hij liet zich  
fel opmerken tijdens de Belgische Om-  
wenteling van 1830, net als die andere  
kunstenaars, de gebroeders Eugène en  
Charles-Louis Verboeckhoven. Daarna  
doorliep L. een militaire carrière : onder-  
luitenant bij het Zesde-Linieregiment  
(1830), luitenant (1831), kapitein 2de  
klasse (1836), kapitein 1ste klasse (1845).  
Hij werd op rust gesteld in 1864 als ere-  
majoor. Sedert 1837 was L. ook teken-  
leraar aan de Militaire School te Brussel.  
Daarenboven was L. een man met een  
grote belangstelling voor de natuurwet-  
enschappen ; hij gaf enkele boeken over  
deze materie uit en legde tijdens campag-  
nes een rijk gestoffeerde verzameling  
fossielen en andere natuurkundige realia

aan. Een deel van die collecties kwam  
terecht in het Museum van de Leuvense  
Universiteit, een ander deel in het Konink-  
lijk Natuurkundig Museum te Brussel.  
Het resultaat van zijn eigen natuurkundige  
onderzoekingen en zijn compilatiewerk  
legde L. neer in publikaties waarvan de  
volgende titels de belangrijkste zijn : *Ma-  
nuel d'astronomie, de météorologie et de  
géologie à l'usage des gens du monde*  
(1844) ; *Recherches sur les crinoïdes du  
terrain carbonifère de la Belgique* (1854) ;  
*l'homme fossile en Europe* (1867). Een  
volledig overzicht van zijn publikaties is te  
vinden in het werk van Van Beneden (zie  
*Lit.*)

Als geoloog was L. lid van de *Société  
Géologique de France*, corresponderend  
lid van het Keizerlijk Geologisch Instituut  
te Wenen, de Italiaanse Natuurkundige  
Vereniging te Milaan en de *Société des  
Sciences, des Arts et des Lettres de Hai-  
naut*. Hij was onderscheiden met de Leo-  
poldsorde, het IJzerkruis en het Herinne-  
ringskruis.

L. die zeer artistiek begaafd was, combi-  
neerde zijn militaire beroepsbezigheden en  
zijn natuurkundige activiteiten dan nog  
met een semi-professionele kunstenaars-  
loopbaan. Van meet af aan ging zijn  
belangstelling ook uit naar de marineschil-  
derkunst. Zijn debuut als kunstschilder  
was wellicht zijn deelneming aan het  
Brusselse Salon van 1833 met 4 marines  
die in pastel uitgevoerd waren.

Het volgende jaar verbleef hij als onderlui-  
tenant bij het Zesde-Linieregiment in het  
Garnizoen van Oostende. Daar ontmoette  
hij de beroemde Franse marineschilder  
Francia, die hem enkele schilderlessen gaf.  
In het Antwerpse Salon van 1834 toonde  
L. twee recente schilderijen, *Storm-brik  
gestrand op de Goodwinbank* en *Vissers  
op de kaai*. In het Driejaarlijkse Salon van  
1836 te Brussel exposeerde L. twee aqua-  
rellen *Stormachtige zee* en *Brik voor de  
kust* en een olieverf *Schipbreuk nabij  
Fort-Rouge voor Calais* ; in het Salon van  
1839 kon het publiek onder meer zijn  
*Schipbreuk van de George King voor Bou-  
logne op 31 maart 1836* bewonderen. In  
laatstgenoemd schilderij had kunstschilder  
L. Huard de stoffage uitgevoerd. L. en  
Huard werkten wel meer samen aan één

schilderij, onder meer aan het werk *Normandische vissers ontmoeten drenkelingen op zee tijdens een storm*, dat samen met een *Luchtspiegelingseffect nabij Oostende* en een *Zonsondergang op zee* in het Salon van 1840 te Antwerpen werd getoond.

Een blijk van officiële waardering onderzocht L. toen Leopold I in 1842 zijn romantische *Schipbreuk op de Oceaan* (met stoffage van Huard) aankocht. Het schilderij was te zien in het Brusselse Salon van 1842, samen met een *Einde van de windvlaag* en *Het strand te Oostende met het wrak, de City of Edingburgh*. Dat jaar werd L. te Brussel ook nog met een gouden eremedaille onderscheiden.

L. nam nog tot in de jaren zestig geregeld deel aan de voorname Belgische kunstsalons. Met zijn verzorgde en knap geschilderde marines in romantische stijl à la Gudin en à la Francia bleef hij toch steeds een tweederangsfiguur in het al te kleine wereldje der Belgische 19de-eeuwse marineschilders. Zijn motieven vond L. te Oostende, Hastings, Portsmouth, Ambleteuse, Arromanches, Audricelles, Wimereux, Boulogne en elders. Ook schipbreuktaferelen komen geregeld terug.

L. is als marineschilder zeer slecht vertegenwoordigd in de Belgische openbare verzamelingen. Een aquarel uit 1835 wordt bewaard in het Kon. Prentenkabinet te Brussel, een tweede in het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten van België te Brussel.

Van L. kent men ook de *Carte des Polders et des Forts des deux rives de l'Escaut*.

*Lit.*: Catalogi van de in de bijdrage genoemde kunstsalons; — L. ALVIN, *Compte rendu du Salon d'exposition de Bruxelles 1836*; VAN DER MAELEN, *Dictionnaire des hommes de lettres, des savants et des artistes de la Belgique*, 1837; — CH. YORICK, *Salon de 1845. Revue critique de l'exposition nationale de Bruxelles*; — P. J. VAN BENEDEEN, Henri Lehon, in: *Biogr. Nat.*, dl. II (Brussel, 1890-1891), kol. 717-724, s.v. LEHON (Henri Sebastien); — R. DE BEAUCOURT DE NOORTVELDE, *Biographie Ostendaise, Oostende, 1900*; — U. THIEME en F. BECKER, *Allgemeines Lexikon der Bildender Künstler*; — E. BENEZIT, *Dictionnaire critique et documentaire des peintres (...) Paris*, 1966; — *Biografisch woordenboek van de Belgische kunstenaars van 1830 tot 1970*, Brussel, 1979; — N. HOSTYN, De zee en de kunst. Henri Lehon, in: *Neptunus. Info-marine*, 18, 186, sept. 1980; — P. en V. BERKO, *Dictionnaire des peintres belges (...)*

Brussel, 1981; — W. G. FLIPPO, *Lexicon of the Belgian Romantic Painters*, Antwerpen, 1981.

Norbert HOSTYN

**LEMAIRE (MAIRE), Jean François (le)**, wiskundige, hoogleraar, rector van de Rijksuniversiteit te Luik.

Geboren te Gent op 7 aug. 1797; overleden te Geraardsbergen op 31 okt. 1852. Zoon van J. Lemaire, deurwaarder bij de Burgerlijke Rechtbank te Gent, en van M. S. Bassée.

L. voltooide zijn middelbare studies met onderscheiding aan het college van zijn geboortestad. Wegens het verlies van zijn vader in 1817 was hij als oudste zoon verplicht overdag lessen te geven om in het levensonderhoud van zijn moeder en veel jongere broer te voorzien. Ondanks zijn aanleg en interesse voor de letterkunde legde hij zich toe op de wiskunde aan de pas opgerichte Gentse universiteit. In 1818 behaalde hij enerzijds de ereprijs voor zijn antwoord op een vraag in verband met botanica, anderzijds de graad van kandidaat in de wis- en natuurkunde. Op 3 dec. 1818 werd L. bij ministerieel besluit benoemd tot leraar in de elementaire wiskunde aan het Koninklijk College te Gent, waar Quetelet de hogere wiskunde onderwees. Toen deze laatste aan het Koninklijk Atheneum te Brussel benoemd werd, werd hij te Gent door L. vervangen.

Tijdens zijn studies aan de Gentse universiteit behaalde L. op 4 okt. 1819 de gouden eremedaille voor zijn antwoord op een botanische vraag die uitgeschreven was door de faculteit van de wis- en natuurkunde. Zijn doctoraat in de wis- en natuurkunde behaalde hij op 14 april 1821 met een proefschrift over het oplossen van differentiaalvergelijkingen. Dit proefschrift werd door de auteur uit erkentelijkheid opgedragen aan J. van Toers, de secretaris-inspecteur van de universiteit. L. was de eerste student die zijn studies aan de Gentse universiteit volledig doorliep. A. Quetelet had weliswaar reeds op 24 juli 1819 zijn doctoraatsdiploma verkregen, maar had daarbij van overgangsmaatregelen kunnen genieten. In het archief van de bibliotheek der Rijksuniversiteit bevindt zich het originele